

oznanilo

Če se bo človek
gnal za tem,
da bi preiskoval
ravnanje drugih,
ne bo spoznal sebe
in ne bo pripadal
ljubemu Bogu.
sv. Janez Vianney

3. postna nedelja

leto XIV / 2010-23
12. marec 2023

NIKAR NE ZAMUDITE LJUBEZNI
Narejeni smo po Božji podobi, po Bogu. Ta Bog pa ni samotar, ni puščavnik, ampak je v sebi odnosno ali družinsko bitje. Je nenehno prelivanje iz osebe v osebo Očeta, Sina in Sv. Duha. Oče od vekomaj v neskončni ljubezni rojeva svojega Sina tako, da je ta neskončno

prekipevajoča ljubezen tretja oseba sv. Trojice ali Sv. Duh. Kdo bi si mogel zamisliti kaj takega, če nam ne bi sam Jezus o tem jasno govoril. Druga verstva se temu ne morejo načuditi, še manj pa te resnice sprejeti. Mi pa poznamo neskončno ljubečega Boga, ki je v neizrekljivem osebnem odnosu treh oseb. Zato je tudi človek, ustvarjen po Bož-

ji podobi, bitje odnosov ali družinsko bitje in je toliko človek, človek po Božji zamisli, podobi ali srečno in osrečujoče bitje, kolikor je sposoben lepih medčloveških odnosov, kolikor je sposoben ljubezni. Zato si je Bog zamislil človeštvo kot veliko srečno družino narodov, kjer si bodo ljudstva in posamezne skupine ljudi z lepim medsebojnim odnosom pomagale lepšati življenje in blažiti težave ob naravnih nesrečah. Zato je med ljudmi bilo in je samo takrat in toliko lepo, kadar in kolikor gojijo lepe medsebojne odnose. Zdaj pa vse to prenesimo na zakon. Temelj in vir človeka vrednih odnosov je osnovna celica – zakon in družina. Zato je toliko bolj možen lep in vedno lepši zakonski odnos med možem in ženo, kolikor bolj sta sposobna in pripravljena nenehno odpirati svoj notranji svet drug drugemu in se razodevati. Kajti človek je točno tisto, kar je v njem, v njegovem osebem dnu, v njegovih duševnih in duhovnih globinah, ne pa predvsem tisto, kar se na njem vidi. Z ničimer drugim si ne moreta zagotovi-

ti dobrega zakona. Ne z zdravjem, ki je seveda zelo dragoceno, ne z lepo hišo ali udobnim stanovanjem, ki je sicer tudi potrebno, ne z ugledno službo in potrjevanjem v javnosti, niti z ustvarjalnostjo, niti celo z otroki – pač pa samo z dobrim, lepim, vedno boljšim in lepšim medsebojnim odnosom – po vzoru sv. Trojice. Če tega razvijajočega lepega odnosa ni, potem je vse drugo praznina, je kulisa, ki se ob prvem večjem vetru podre. Tega dobrega in lepega, vedno boljšega in lepšega medsebojnega zakonskega odnosa pa ne more biti brez nenehnega sesto-panja v najbolj notranji svet drug drugega. Tam, na dnu svoje notranjosti, sta tisto, kar sta. In šele če to notranjost odkrivata drug drugemu in jo poznata, se lahko res ljubita. Neznane rože namreč ne moremo ljubiti.

Po: V. Vider, Zakon, ki osrečuje

OČE

Ko je Bog ustvarjal očete, je najprej naredil visok okvir. Angel, ki je stal poleg njega, je rekel: »Kakšen oče bo to? Otroke si ustvaril tako nizko pri zemlji, zakaj želiš ustvariti očeta tako visokega? Ne bo se mogel igrati s frnikolami, ne da bi pokleknil. Ne bo mogel položiti deteta v posteljico, ne da bi se moral močno skloniti, da ga bo lahko poljubil.« Bog se je nasmehnil in dejal: »Da, toda če bi ga ustvaril tako velikega kot otroka, proti komu bi otrok dvignil svoj pogled?« Ko je Bog ustvarjal očetove roke, je naredil te ogromne. Angel zmaje z glavo in pripomni: »Velike roke ne bodo mogle pripenjati priponk pri plenica, zapenjati gumbkov pri bundi in zapeti trakov za spenjanje las. Niti ne bodo mogle izpuliti trna iz otroške roke.« Spet se je Bog nasmehnil: »Vem pa, da bodo dovolj velike, da bo šlo vanje vse, kar deček izvleče iz svojih žepov, in obenem dovolj nežne, da objamejo otroški obraz.« Potem Bog na okvir postavi dolge noge in širok hrbet. Angel se zasmeje: »Ali se zavedaš, kaj si

pravkar naredil? Očeta brez prsi!« Bog je dejal: »Prsi ima mama, oče mora imeti močan hrbet, da bo vlekel sani, da bo držal v ravnotežju otroka na kolesu in da bo otrok nanj naslonjen zaspal, ko se bosta vračala z izleta.« Ko je Bog ustvaril velikanski stopali, se angel ni mogel več zadržati: »To pa je že preveč! Mar res misliš, da bo s temi ogromnimi stopali lahko stopal do posteljice in iz nje tiho vzел otroka, ko bo ta zajokal?« Spet se Bog nasmehne. »Vse bo dobro, boš videl. Prav ta stopala bodo pomagala otroku, ko bo želel jahati konja ali odpoditi

miši iz hišice na drevesu,« odgovori Bog in se spet posveti svojemu delu.

Tako je Bog delal vso noč. Očetu je položil v usta malo besed, a odločen glas; oči, ki vse vidijo, a ostanejo mirne in pozorne. Ko je malo pomislil, je nazadnje dal očetu tudi solze. Takrat se je obrnil k angelu: »Si sedaj zadovoljen, ker more biti od ljubezni prav tako ganjen kakor mati?«

Po: B. Rustja, Zgodbe ...

TI SI MOJE PRIBEŽALIŠČE

Kdor prebiva v tvojem zavetju, Najvišji,
in počiva v senci tvoje vsemogočnosti, ti govori:
ti si moje pribežališče in moj grad, moj Bog, ki vate zaupam.

**Ti, Gospod, me rešuješ iz lovčeve zanke in iz vsake pogube,
ti me pokrivaš s svojimi perutmi,
pod tvojimi krili najdem zavetje,
tvoja zvestoba mi je ščit in obramba.**

Ni se mi treba bati nočne strahote,
ne puščice, ki prileti podnevi,
ne kuge, ki se plazi v temi,
ne pogube, ki razsaja opoldne.

**Ti si moje zavetje, tebe, Najvišji, sem izbral za svojo obrambo.
Ne zadene me nobena nesreča, ne nadloga v mojem šotoru.
Ti zapoveduješ svojim angelom,
naj me varujejo na vseh mojih potih. Prim. Ps 91**

Stvarnik je zaupal
človekovo življenje njegovi
odgovorni skrbi,
ne da bi z njim
samovoljno razpolagal,
ampak da bi ga
modro varoval
in upravljal
z ljubečo zvestobo.
sv. Janez Pavel II.

**Ste se danes
že nasmejali?**

Voznik tovornjaka ponižno
stopi v pisarno svojega šefa:
»Vzratno ogledalo na tovo-
rnjaku je uničeno.« – Šef: »Se
zgodi. Zamenjaj ga in brž nazaj
na delo.« – Voznik: »Ne morem.
Tovornjak leži na njem.«

Slovenski

pastoralni center / SPC

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0664 217 37 38** (*Matija*)

Skype: **tratnjek.matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

Policist je na mostu zaustavil
kmeta, ki je s seboj vodil bika.
“Na začetku je prometni znak,
ki dovoljuje promet samo za
pešce!” je rekel policist.
“Ja, in? Se mar moj bik pelje?”